

NEVIDITELNÝ SVET

Obrázek vytvořený pomocí UI (ChatGPT)

„Pretože to, čo sa môže vedieť o Bohu, je im zjavné, pretože im to Boh zjavil.“

Rim 1,19

IMPRESUM

Příloha k časopisu *Z ráje do ráje* 2 2026

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@centrum.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Waldemar Laufersweiler

NEVIDITEĽNÝ SVET

„Pretože to, čo sa môže vedieť o Bohu, je im zjavné, pretože im to Boh zjavil.“ Rim 1,19

Ľudia hovoria: Verím len tomu, čo vidím. Neuvedomujú si však, že veľmi často túto zásadu nedodržia, pretože v skutočnosti je tomu práve naopak. Zabúdajú, že bežne všetci zpochybneme to, čo vidíme a bez váhania, so samozrejmosťou berieme na vedomie veci celkom neviditeľné.

Uveďme si príklady:

VZDUCH – nevidíme, a predsa ho fúkame do pneumatík. Ohrievame si ho a sušíme si ním vlasy. A čo je najdôležitejšie, nevedomky ho každú sekundu vo dne i v noci dýchame.

GRAVITÁCIA – drží predmety tam, kde si ich uložíme. Drží vodu v oceánoch a riekach. Dovoľuje nám chodiť a vykonávať denné bežné záležitosti.

ATMOSFERICKÝ TLAK – začíname vnímať, až keď sa zmení. Keď cestujeme lietadlom alebo autom a zmení sa rýchle výška, zaliehajú nám uši. Aby sme sa zbavili nepríjemného pocitu, pomáhame si zívaním.

ELEKTROMAGNETICKÉ VLNY – prinášajú do našich domovov hudbu, hovorené slovo, obrazy a umožňujú nám používať mobilné telefóny. Snáď sa teraz niekto zadiví, keď k zoznamu neviditeľných realít, ktoré niekedy veľmi citlivo zasahujú do nášho života, priradíme i to, čo ľudia považujú za obyčajné abstraktné pojmy:

PRAVDA, LÁSKA, NENÁVISŤ, DOBROTA – to sú neviditeľné hodnoty, ktoré doslova hýbu svetom a my ich vidíme len nepriamo v ich účinkoch.

SILA MYSLENIA – má vplyv na naše viditeľné telo a pod povrchom tela ovplyvňuje skrytú osobnosť.

PRENOS TICHEJ MODLITBY – i keď je vyjadrená len myslením, predsa je to realita, ktorá sa hmatateľne odráža v životoch veriacich.

Svet, v ktorom žijeme má dve reálne sféry, dve oblasti: Jednak viditeľnú, ale i neviditeľnú, ktorá je skrytá nášmu zraku. Jednak hmotnú, ale i duchovnú, ktorá je našimi zmyslami nepozorovateľná. A konečne je to oblasť časná, ale i večná alebo lepšie vyjadrené nadčasová.

Pána Boha môžeme sprostredkovane a nepriamo vidieť v tom, čo robí vo viditeľnej, materiálnej rovine. Môžeme ho poznať v kráse, moci a majestátnosti stvoreného diela. Na túto skutočnosť poukazuje apoštol Pavol v liste do Ríma.

„Veď to, čo sa dá o Bohu poznať... je prípustné ... Pán Boh to odhalil. Jeho večná moc a božstvo, ktoré sú neviditeľné, dá sa od stvorenia sveta vidieť, keď ľudia premýšľajú o jeho diele.“ Rim 1,19.

Je však preverenou skúsenosťou, že Pán Boh nepôsobí len vo stvorenom svete, ale i v duchovnej rovine v ľudských životoch. Sám nevidený, ale ticho pôsobiaci svojou láskou, milosťou a premieňajúcou mocou. Neviditeľný svet existuje a my z neho môžeme mať blahodárny prospech, zatiaľ čo jeho neuznanie alebo prehliadanie nám prináša stresy a bráni nám v prežívaní pokoja a radosti. Chvíľu o ňom premýšľajme.

Pozoruhodnú správu o tejto skutočnosti nachádzame v Biblii. Tu v 2. Kráľovej 6,13-17 čítame: Netrvalo dlho a kráľ dostal správu, že Elizeus sa zdržuje v Dotáne. Ihneď vtedy poslal vojnové vozy a silný vojenský oddiel a ešte tej noci ich vyslal, aby obklúčili Dotán. Keď na druhý deň skoro ráno služobník Božieho proroka vstal a uvidel, že celé mesto je obsadené vojakmi a koňmi a vozmi kráľa, zavolať na Elizea: Ach, môj pane, čo budeme robiť? Ničoho sa neboj, odpovedal prorok. Na našej strane stojí ďaleko silnejšia armáda. Potom požiadal Hospodina: Môj Pane, daj, aby oči môjho služobníka videli. Hospodin Elizea vypočul, takže prorokov služobník videl všade okolo Elizea ohnivú kone a vojnové vozy.

Boží prorok Elizeus bol v minulosti mnohokrát v podobnej nebezpečnej situácii, akú dosiaľ jeho služobník Geházy nepoznal. On teraz vidí beznádejnú a zúfalú situáciu: Obklúčenie, z ktorého nie je úniku a ani záchrany. Vôkol dookola nepriatelia a oni sú dokonale odrezaní od akejkolvek pomoci. A tak nevidí žiadne riešenie. Zmôže sa len na zúfalý výkrik: Ach Pane, čo budeme robiť?

Elizeus, ako osvedčený prorok má bohaté skúsenosti s Pánom Bohom, a preto vie, že sa nesmie pozeráť okolo seba

a dívať sa na nepriateľov. Pretože chodí s Pánom Bohom, tak vie, že sú situácie, kedy sa nedá očakávať pomoc od ľudí, a nie ešte to, aby si človek mohol pomôcť sám. Vie, že sú situácie, keď je treba očakávať pomoc od toho, pre ktorého nie je žiadna situácia beznádejná. Vie, že v takých chvíľach je potrebné obrátiť sa tam, odkiaľ pomoc môže prísť, obrátiť oči hore. A tak prosí: Môj Pane, daj, aby oči môjho služobníka videli ten neviditeľný svet. Pán Boh prosbu vypočul a Géhazy uvidel to, čo je síce ľudskému oku bežne neviditeľné, ale čo je tak reálne ako vzduch, ktorý dýchame, ako neviditeľné vlny, ktoré denne prijímame svojimi mobilmi, televíznymi a rozhlasovými prijímačmi.

Má môj život vôbec zmysel? V čom spočíva skutočná múdrosť? Aké miesto má Pán Boh v mojom živote? Je toľko otázok, ktoré nás vyzývajú premýšľať.

Poučenie do dnešných dní.

Nedostávame sa niekedy i my do situácií, keď máme pocit, akoby sme boli zo všetkých strán obkľúčení len problémami, z ktorých niet úniku? Nemáme niekedy dojem, že sa nachádzame v problémoch, v ktorých nám nikto nemôže pomôcť a nie ešte to, že by sme si pomohli sami?

Bez vzťahu k Pánu Bohu sa človek točí sám okolo seba. Trápi sa, bez toho, žeby z toho kedy sám vyviazol. Ako sa v takomto postavení chováme? Zúfame si? Nariekame a ľutujeme sa? Ľutujeme, že sme sa vydali na takú cestu, kde nás stretli len samé nepríjemnosti? Čo pre Geházyho znamenal ten deň nepriateľského obkľúčenia, deň strachu a hrôzy, deň zúfaleho výkriku? Aký nadpis by sme dali nad tento oddiel Písma? Ako slnečný lúč v tmavých mrakoch, nachádzame východisko,

uľahčenie v tomto ťažkom pociť prázdnoty a zbytočnosti. Týmto slnečným lúčom je objavenie Božej lásky k nám. Nie je to únik, ale jediná možná cesta. Je to, ako keby nás Spasiteľ vzal za ruku a viedol, aby nám ukázal slepú uličku, do ktorej ústi ľudské riešenie, a aby nám otvoril posledné dvere, ktoré sú v skutočnosti prvými dverami života: „Boha sa boj a prikázanie jeho zachovaj, lebo na tom všetkom človeku záleží.“ Kaz 12,13.

Vráťme sa k nášmu biblickému príbehu. Kedy sa zmenil Geházyho postoj a tým i jeho situácia? Začiatok novej situácie pre Geházyho začína už vo chvíli totálneho obkľúčenia. Stále je ešte počuť dupot nepriateľských koní. Stále sa ešte k nemu nesie dym z ohňa, pri ktorom sa nepriateľské vojská v chladnom ráne ohrievajú. Geházy sa však prestáva triasť strachom, pretože vidí realitu neviditeľného sveta. Pane, nauč nás modliť sa. Urob to, aby sme sa k tebe viac priblížili. Aby sme nielen o tebe vedeli, ale aby sme ťa vo svojom živote viery videli. Viera stavia na tom, čo nevidíme a nenahmatáme.

Mnohí ľudia v Pána Boha veria, myslím jeho existenciu, ale vytvorenie úzkeho vzťahu s ním podmieňujú svojimi niekedy až sebeckými predstavami. Podobajú sa Jakobovi, ktorý si ešte pred svojim skutočným stretnutím s Pánom Bohom určoval podmienky viery. V 1. Moj 28,20-21 sa píše: „Ak bude Boh so mnou a bude ma chrániť na tejto ceste, ktorou idem, a dá mi chleba jesť a rúcho odiať sa a navrátim sa v pokoji do domu svojho otca, bude mi Hospodin Bohom.“ Na čom stála v tej chvíli Jakobova viera? Na viditeľných veciach a hmatateľnom prospechu. Mať čo jesť, chlieb, mať čo na seba, šaty, žiť v klude a bez problémov, v dome otca... Keď toto mi Hospodin dá, bude mojím Bohom. My by sme ešte pridali: Slušný mesačný príjem, spoľahlivé a pohodlné auto, každý rok príjemnú dovolenku a na

čo by nám to všetko bolo, keby sme nemali zdravie? A ešte, aby sme nezabudli na to, že potrebujeme i dobrých priateľov... Keď to všetko budem mať, bude mi Hospodin Bohom.

V Biblii však čítame o inom mužovi, ktorý toto všetko viditeľné a hmotné mal a napriek tomu sa pri tom všetkom v jeho životných situáciách objavilo niekoľkokrát, „ale vyrástol síce na kráľovskom dvore, ale odoprel sa stať synom faraónovej dcéry“. Odmietol žiť v príjemnom pohodlí a rozhodol sa znášať príkorie. Kristovo pohanenie pokladal za väčšie bohatstvo, ako všetky kráľovské poklady Egypta. A viete, prečo to všetko tak urobil? Viete, na čom založil svoj životný postoj? Odpoveď je v Biblii jasne uvedená. Vo viere opustil Egypt a nebál sa faraonovho hnevu, lebo sa pevne držal toho, ktorý je NEVIDITEĽNÝ, ako by ho videl. Žid 11,27.

Naučiť sa vnímať neviditeľný svet a žiť s Neviditeľným vyžaduje z našej strany chcenie a vôľu podriaďiť sa jeho výchove. To znamená, nechať sa viesť a vzdelávať. Mojžiš je považovaný za jednu z najväčších postáv svetových dejín. Som presvedčený, že za sebou zanechal väčšie dielo ako ktorýkoľvek stredoveký panovník alebo národný vodca. Kedy v takej úlohe vyrástol? Držal sa pevne toho, ktorý je Neviditeľný, akoby ho videl. Stal sa tak veľkým, ako ho poznáme. Jeho cesta k veľkosti nebola ľahká:

Po štyridsiatic rokoch života v prepychu a pohodlí kráľovského dvora sa stáva beduínom a so stádom sa túla v prachu púšte. Prežíva štyridsať rokov jednotvárneho života medzi ovcami. Za manželku nedostáva princeznú, ale dcéru Madiánskeho kňaza.

Trvá to ďalších štyridsať rokov, keď sa mu Neviditeľný viditeľným prejavom predstaví, i keď sám hneď všetkému nerozumie.

V osemdesiatych rokoch, keď už mal právo pomýšľať na odpočinok, mu Neviditeľný zveruje ťažkú úlohu, vyvieť ľud z Egypta a urobiť z neho národ, ktorý má ostatným národom predstaviť Neviditeľného Pána Boha a ukázať im cestu do viditeľného sveta.

Mojžiš sa síce držal toho, ktorý je neviditeľný, ako by ho videl a napriek tomu sa v ňom prebudila obyčajná túžba, podobná tej našej, stretnúť sa hmatateľne s Neviditeľným a uvidieť ho tvárou v tvár. Daj mi uvidieť svoju slávu, poprosil Mojžiš. Dobre, povedal Hospodin, poodhalím ti svoj charakter. Neuvidíš však moju tvár, lebo taký pohľad by nikto neprežil. 2. Moj 33,12-23. Mojžiš rovnako, ako by sme si to priali aj my, chce uvidieť Neviditeľného, chce viditeľný prejav jeho existencie. A Pán Boh tu odpovedá jemu i nám: ... Prejdem pred tebou v celej svojej добрote a poodhalím ti svoj charakter. Dám ti bytostne poznať svoju milosť a súciti, ktorý mám s ľuďmi.

Splnil Pán Boh tento sľub? Dodržal slovo? Po 1500 rokoch, keď sa naplnil čas podľa Božieho rozhodnutia prišla pravá chvíľa, Pán Boh bytostne prejavil svoju milosť a súciti vo svojom Synovi, Ježišovi Kristovi. Neviditeľný prišiel medzi nás, síce ešte nie v plnej sláve, ale v plnosti súcitu a milosti. A tento súciti a milosť preukázal viditeľným a hmatateľným spôsobom na Golgotskom kríži.

Sme obyvatelia dvoch svetov. Luk 17,20-21. Žijeme vo viditeľnom hmotnom svete, ktorý nás drží ako svojich "Egyptských" zajatcov. Sme diváci a denne sledujeme, čo sa na javisku tohto sveta odohráva a prežívame jeho atmosféru. Dotýkajú sa nás jeho problémy, starosti a bolesti. Nič nás nemôže zbaviť povinností, ktoré musíme plniť ako občania tohto sveta. Máme však možnosť rozhodnúť sa, že sa staneme občanmi i druhého neviditeľného sveta a mám za to, že sme sa už rozhodli. Je to svet, kde platia iné zákony, nemenné a večné. Pán Ježiš ten druhý svet nazval "Kráľovstvom Božím". Tí, ktorí žijú len v tom prvom svete, si vystačia len so svojimi piatimi zmyslami, pretože pre registráciu hmotného sveta nám stačí zrak, sluch, chuť, čuch a hmat. Tí, ktorí sa rozhodnú stať obyvateľmi toho druhého sveta, Božieho kráľovstva, musia svoju bytosť vybaviť ďalším zmyslom, Pán Boh pre nás dal v Biblii pevné označenie, je to VIERA.

Tento šiesty zmysel občanov Božieho kráľovstva je v Biblii presne zaznamenaný u Židom 11,1. Viera je úplná dôvera, že sa stane to, v čo dúfame a ona spôsobuje, že nepochybuje o tom, čo nevidíme.

Žiť v tomto dvojakom svete vyžaduje: Naučiť sa rozoznávať, čo do ktorého sveta patrí. Naučiť sa odmietat všetko, čo nám bráni, aby sme mohli prijímať výhody a výsady Božieho kráľovstva. Naučiť sa vidieť ako nenormálne niektoré veci, ktoré občania prvého sveta považujú za normálne. Považovať za normálne to, čo občania nášho sveta vidia ako nenormálne. Pochopiť aké sú skutočné hodnoty života. Pochopiť a prijať presvedčenie, že logika a skúsenosti týchto dvoch svetov sú odlišné a preto často nepochopiteľné. I v tejto chvíli prosme: „Hospodine, otvor mi prosím oči, aby som videl.“ A keby ti snád

Pán Boh oči neotvoril, potom nezúfaj. Keď si občanom Božieho kráľovstva, nezabudni, že máš okolo seba Božiu armádu. Spomeň si tiež na Mojžiša a rovnako ako on „zostaň pevný, akoby si videl Neviditeľného“.

Peter Oravec

NEVIDITEĽNÝ SVET

„Pretože to, čo sa môže vedieť o Bohu, je im zjavné, pretože im to Boh zjavil.“ Rim 1,19

NEVIDÍME, ALE ZAŽÍVAME

Vzduch, gravitácia, atmosférický tlak, elektromagnetické viny – nevidíme ich, ale denne ich potrebujeme a využívame.

NEVIDITEĽNÉ HODNOTY HÝBU SVETOM

Pravda, láska, dobrota, sila myslenia, tichá modlitba – neviditeľné, ale majú skutočný vplyv na náš život.

BOH PÔSOBÍ V NEVIDITEĽNOM

Hoci Ho nevidíme, koná vo viditeľnom svete a v našich životoch svojou láskou a mocou.

VIERA OTVÁRA OČI SRDCA

„Viera je úplná dôvera, že sa stane to, v čo dúfame a ona spôsobuje, že nepochybujeme o tom, čo nevidíme.“ Žid 11,1

ŽIJEME V DVOCH SVETOCH

Vo viditeľnom aj v neviditeľnom. Rozhodnutím viery sa stávame občanmi Božieho kráľovstva a môžeme zažívať jeho pokoj, pomoc a prítomnosť.

PROSBA:

„Hospodine, otvor mi prosím oči, aby som videl.
A keby si snád oči neotvoril, potom nezúfaj.
Keď si občanom Božieho kráľovstva,
nezabudni, že máš okolo seba Božiu armádu.“
2. Kr 6,17

NIE SME SAMI.

Aj keď nevidíme, čo je okolo nás,
Boh vidí a je s nami.
Neviditeľný svet je skutočný
a jeho pomoc je väčšia,
ako si vieme predstaviť.

**ZOSTAŇME PEVNÍ,
AKOBY SME VIDELI NEVIDITEĽNEHO.**